

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Th. D. Pastoris ac Professoris, in
Ecclesia & Academia Rostochiensi, Super Praematurō Equidem, At Piissimo
Obitu Corporis & animi dotibus condecoratissimae Virginis Annae Grassen/ P.P.
6. Aprilis Anno M. DC. LIV.**

Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777450887>

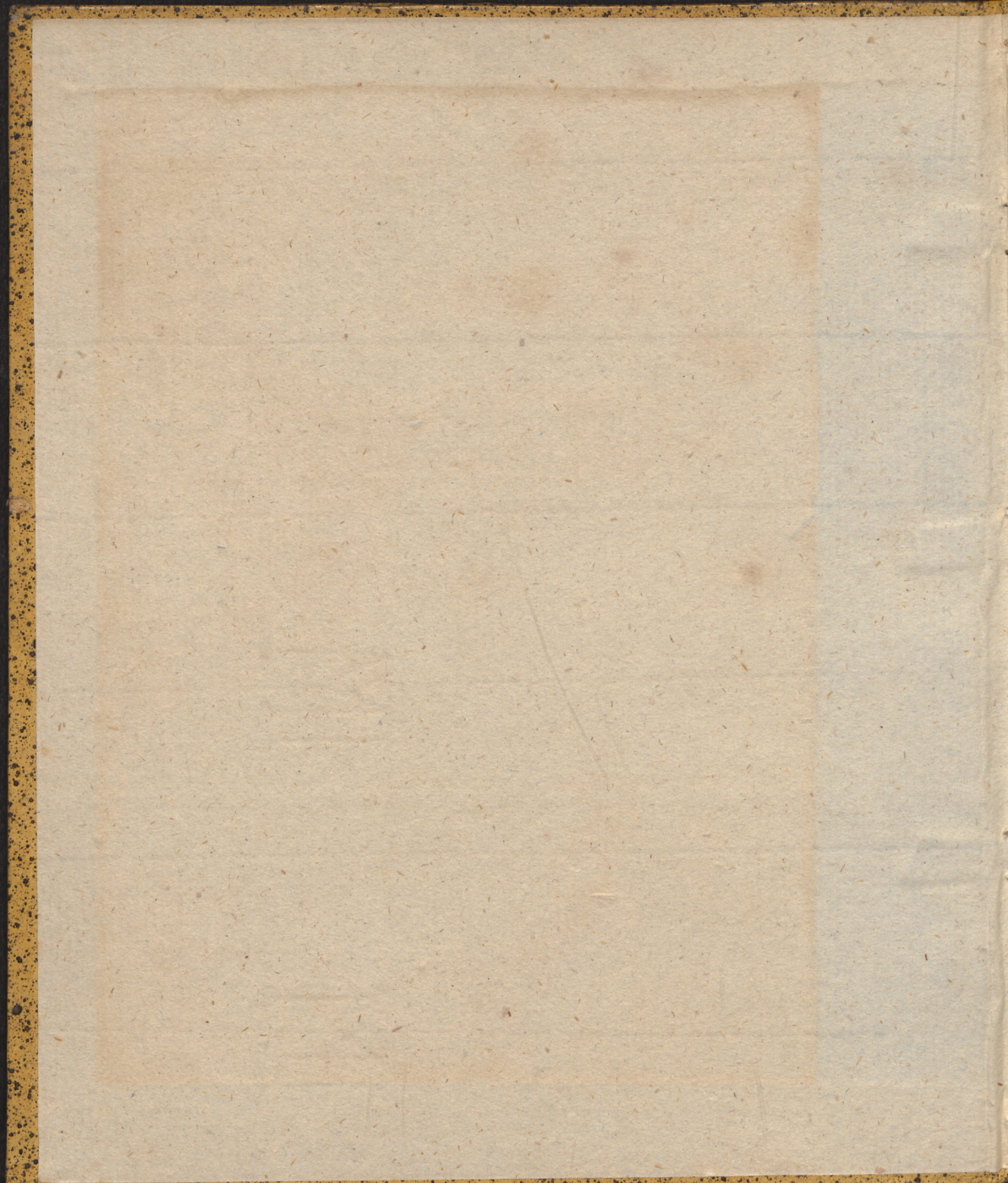
Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in A. Grass.

R. 1654.

30.

PROGRAMMA
RECTORIS
JOHANNIS QVISTORPII,
S. S. Th. D. Pastoris ac Professoris,
in Ecclesiâ & Academiâ
Rostochiensis,

SUPER PRÆMATURO EQUIDEM, AT PISSIMO OBITU
Corporis & animi dotibus condecoratissima
Virginis

ANNÆ

Grassen/

P. P. 6. Aprilis A N N O
M. DC. LIV.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Cujusdam Francorum Regis

Epicaphium

Risi, ploro, fui, non sum, studui, requiesco.
Lusi, non ludo. cecini nunc mutio, parvi
Corpus, alo vermes. Vigilaui, dormio, dixi
Salve, dico vale. Rapui, rapior, superavi
Vincor. Certavi, pace utor. Jure ego vixi,
Jure igitur morior. non obsto, obstare nequirem.
Terra fui quondam, rursum sum terra. Nihil sum.
Terra caduca vale, vermes salvete, recumbo.

RECTOR
JOHANNES QVISTORPIUS,
S.S. Th. D. Prof. & Past. in Acad.
& Eccles. Rostochiensis.

Pleriq; mortaliū, de vitæ hu-
jus breuitate conqueri consueve-
runt; pleriq; increpant vitam, tan-
quam ancipitem, fluxam, caducam;
producunt pro suâ opinione illos, vel satius o-
mnes, qui cum Maximo Tyrio in dissertat. 28.
audacter affirmant *Somnium re verà hanc vitam no-
stram esse, brevissimum; quò in corpore hoc, defossus ille
animus, vix unquam de veritate rerum somniat.*
Producunt ipsam etiam (fateor) veritatem. Quis
enim verum esse diffitebitur, Vitæ hujus res me-
ras umbras esse, somnia, fumos, imposturas? Quis
nisi insanissimi contradicet cerebri, vitam no-
stram, ejusmodi esse in hisce terris ludum, ut cum
non simus nascamur, cum nati simus, rursus dis-
solvamur; & ut eleganter olim Seneca in Hercu-
le furente cecinit.

— — — *properat cursu*
Vita citato volucrig, die
Rota precipitiâ vertitur anni.

Quæ cum luce meridianâ clariora sint; neq; Ego,
aliam de Vitâ hac brevissimâ, mentem aut doctri-
nam

nam, Orbi obtrudere cupio, Sed id unicum, sentire cogor, hanc Vitæ humanæ brevitatem, non tam Dei Opt. Maximi pœnam, quam beneficium esse. Quid enim est vita ista, nisi exilium? quid nisi cursus in stadio? quid nisi labor diurnus, meraq; calamitas? ut egregiè Aristophanus in Plauto Act. II. sc. 5. v. 14. *Etenim* *Et omnium vitam ut nunc est, si quis secum expendere, an non quandam insaniam, Et ut dicam verius, extremam reputabit esse miseriam?* Quis autem non pro summo reputaret beneficio, si tempus sui exilii sibi relaxetur, si cursus sui stadium abbreviatur; si operæ diurnæ, si tantæ calamitates, cum quibus deplorandi homines, in hacce vitâ conflictari coguntur, eò citius terminentur. Et hujus mentis nobiscum fuit. Virgo lectissima, ac pudicissima, ANNA Grassin: quæ minimè conquesta, de tam subito vitæ suæ decursu, Divinæ obsecundans voluntati, lubentissimè vitam hanc dereliquit; Supremo Cælestiq; Numini, pro tam celeri, Vitæ hujus tot cladibus circumseptæ termino, tanquam pro maximo munere, devotissimas egit gratias. Quæ nata fuerat, Anno M. DC. LIV. die 12. Augusti, ex Honestissimis ac integerrimis Parentibus: Patre videlicet SIMONE Grassin / Cive & Zythepsâ hujus Civitatis non postremo. Matre ANNA Grassin. Avum paternum habuit GERHARDUM

DUM Graß / Civem hujus Reipublicæ Opti-
mum, & Celsissimi Ducis Mecklenburgensis, in
Düsseldorf Pensionarium. Aviam Paternam
ANNAM von der Beck / Matronam laudatissi-
mam. Avum maternum habuit MARTINUM
Garß / mercatorem in hoc loco honestum. A-
viam Maternam CATHARINAM Rordens/
Fœminei Sexus probissimum Exemplar. Educa-
ta fuit ac instituta ab Optimis Parentibus, ad Dei
Omnipotentis cultum; cui semet, ab ipsâ nati-
vitate, per lavacrum regenerationis, Christi Jesu
Ecclesiæ incorporata, consecraverat; ducta ab
ipsis & incitata semper fuerat ad omnes Virtutes,
quæcunq; castissimum Virgineumq; exornare
consvenerunt cœtum. Quibus etiam, tum suis
cœtaneis Virginibus, tum cæteris mortalibus,
pulcherrimè prælucebat. Jam etiam ad eam
pertingebat ætatem, in quâ Virgineam suam
integritatem, in conjugalem, & à Deo Summo
ordinatam castitatem, commutare poterat. Imò
Anno 1653, honestissima sponsalia, cum Præstan-
tissimo & Eximio Dn. ERICO WASMAN
celebrabat; eidemq; indivulsum in hac vitâ amo-
rem, legitimo ritu spondebat. Sed aliter visum
Cælesti illi Sponso CHRISTO JESU, qui il-
lam, in tam flore ætate, ex hac miseriarum &

afflictionum valle, in vitam illam sempiternis' affluentem deliciis, ad Nuptias, in immensam æternitatem, in cœtu beatissimorum Spirituum, cum ineffabili animæ voluptate, secum celebrandas, evocavit. Præteriti Mensis Martii die 12. ultimâ vice, fortè præsaga futuræ à Sponso terrestri separationis, refecit animam suam piissimam, suavissimo ac preciosissimo Corporis & Sangvinis CHRISTI JESU pabulo, seq; ipsam, ad illam sempiternam festivitatem; ad illud Cœleste convivium, in infinitam duraturum æternitatem; ad illam cum Salvatore sempiternam societatem disposuit. Die 16. Martii, in infirmitatem, morbumq; Variolarum incidit, & post in gravissimum pectoris dolorem ac imbecillitatem prolapsa fuit; cui nulla media amplius, nullaq; medicamenta mederi poterant. Quocircâ, Deo sic, vitam & mortem mortalium dispensante, die 31. Martii, nocturno tempore, inter 11. & 12. primum diem veræ ac æviternæ vitæ auspicata fuit; & præsentè Viro plurimum Reverendo Clarissimo Excellentissimo Dn. NICOLAO RIDEMANNO, S.S. Theol. Licentiato, Ecclesiaste Mariano, Amico & Affine nostro honoratissimo, placidissimè ac beatissimè & terræ, & vitæ, & Sponso terre-

terreno valedicens, ad cœlum, ad vitam nullis
unquam circumscriptam terminis, ad purissi-
mos Sponsi Cœlestis, & in secula seculorum,
absq; sine, continuandos amores, commigravit;
Deinq; nō conquesta de vitæ brevitæ, quam suis
virtutibus & piis actionibus extendit, cū summa
mentis tranquillitate, vitæ brevis terminum ex-
cepit, absq; dubio, si non proferens, certè re-
ligioso, ac æternitati illi jam intentissimo ani-
mo, hæc versans, quæ olim mellifluus ille Bern-
hardus, in Meditation. c. 2. Scribit. *Cur tantoperè,
vitam istam desideramus? in quâ quanto amplius
vivimus, tantò plus peccamus? Quantò est vita lon-
gior, tantò culpa numerosior.* Cum autem piissi-
mæ hujus Virginis Corporis Exuviæ, hodiernò
die, ad sepulchrum in Templo Jacobæo præ-
paratum deferri, ibidemq; ad extremum illum
Judicii diem reponi debeant. Vos jam Omni-
um Ordinum CIVES ACADEMICOS, ve-
stris titulis honoratissimos, amantèr & sedulo
invito, ut easdem, benevolè comitemini; iisdem-
què, supremum hoc, veramq; Christianitatem
decens, humanitatis, ab ipso CHRISTO JE-
S.U ferio mandatæ, officium exhibeatis. Ac
euntes huic beatæ Virgini exequias, mecum,
cogiteris. Nos collectu humorum aliquò na-
sci,

sci, raptim, ad instar de mortuæ Virginis, cum
ævo labi, & alios brevius, alios longius pro-
gressos finire. Cogitemus, *Naturam* (ut Seneca
Consolat. ad Polyb. c. 30. inquit) *quæ vitam de-
dit, suo jure uti, à quo vult, debitum suum citius exi-
gere.* Cogitemus inquam hæcce accuratius, &
nosmet ipsos, tempestivè ad mortem, cujus ho-
ram ignoramus, præparemus; quæ *omnia æquat*
& quæ (ut Juvenalis Satyr. X, scribit.)

Sola fatetur,

Quantula sunt hominum corpuscula.

P. P. sub Sigillo Academiae die VI. Aprilis.

A. D. 1654.

*Conventus erit horâ primâ in Aede
Sacrae Marianæ.*

terreno valedicens, ad cœlum
unquam circumscriptam ter-
mos Sponsi Cœlestis, & in se
absq; sine, continuandos amo-
Deinq; nō conquesta de vitæ br
virtutibus & piis actionibus ex
mentis tranquillitate, vitæ brev
cepit, absq; dubio, si non pro
ligioso, ac æternitati illi jam
mo, hæc versans, quæ olim mel
hardus, in Meditation. c.2. Scrib
vitam istam desideramus? in qu
vivimus, tantò plus peccamus? Q
gior, tantò culpa numerosior. Ci
mæ hujus Virginis Corporis Ex
die, ad sepulchrum in Templ
paratum deferri, ibidemq; ad e
Judicii diem reponi debeant.
um Ordinum CIVES ACAD
stris titulis honoratissimos, an
invito, ut easdem, benevolè com
què, supremum hoc, veramq;
decens, humanitatis, ab ipso C
S. U ferio mandata, officium e
euntes huic beatæ Virgini exec
cogiteris. Nos collectu humo

m nullis
purissi-
orum,
igravit,
am suis
summa
um ex-
ertè re-
no ani-
e Bern-
ntoperè,
amplius
ita lon-
piissi-
dierno
o præ-
illum,
Omni-
S, ve-
tedulo
sdem-
tatem
D JE-
Ac
cum,
o na-
sci,